

Sygn. akt IV K 113/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Religa

Protokolant: Łukasz Gajowniczek

Przy udziale Prokuratora: Anny Niziołek

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniach: 08.10.2015r., 25.11.2015r., 04.02.2016r. sprawy:

S. P. syna W. i K. urodz. (...) w W.;

Oskarżonego o to, że:

W dniu 12 czerwca 2014r. w W. na parkingu podziemnym Centrum Handlowego (...) przy ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie – 0.57 mg/l, II badanie – 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...) tj. o czyn z art. 178a § 1 kk;

Orzeka:

1. oskarżonego **S. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tym, że ustala, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynu będąc uprzednio skazany za przestępstwa z art. 178a § 1 kk wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy P. z dnia 15.05.2006r. sygn. akt IV K 2183/06 oraz z dnia 13.01.2010r. sygn. akt IV K 1342/08 i czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 1 i 4 kk i za to na podst. ww. przepisu skazuje oskarżonego a na podst. art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podst. art. 42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;
3. na podst. art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do właściwego ze względu na miejsce zameldowania wydziału komunikacji w terminie 7 dni od uprawomocnienia się wyroku;
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. M. W. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych oraz należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu;
5. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 113/15

UZASADNIENIE

S. P. został oskarżony o to, że w dniu 12 czerwca 2014r. w W. na parkingu podziemnym Centrum Handlowego (...) przy ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie – 0.57 mg/l, II badanie – 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...) tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 04 lutego 2016 r. tutejszy Sąd uznał oskarżonego S. P. za winnego tego, że w dniu 12 czerwca 2014r. w W. na parkingu podziemnym Centrum Handlowego (...) przy ul. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie – 0.57 mg/l, II badanie – 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny

marki O. (...) o nr rej. (...) ustalając iż dopuścił się popełnienia tego czynu będąc uprzednio skazany za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe z dnia 15.05.2006r. sygn. akt IV K 2183/06 oraz z dnia 13.01.2010r. sygn. akt IV K 1342/08, jednocześnie czyn ten kwalifikując z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Z uwagi na okoliczność, iż wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożony przez obrońcę z urzędu oskarżonego dotyczył rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu Sąd zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej oraz wskazanych rozstrzygnięć.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że oskarżony naruszył umyślnie zasady w ruchu lądowym określone w art. 45 ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy zawartości alkoholu w 2 kolejnych próbach: I badanie o godz. 19:01 - 0,57 mg/l, II badanie o godz. 19:17 - 0,56 mg/l w wydychanym powietrzu, kierował pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, na parkingu podziemnym Centrum Handlowego (...) przy ul. (...), gdy w jego organizmie znajdował się alkohol. Oskarżony z uwagi na stan w jakim się znajdował, całkowicie przy tym zdawał sobie sprawę z tego, że tego dnia jego zdolności nie predysponują go do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów. Zarówno sprawstwo, wina jak i wszystkie okoliczności zdarzenia w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzą najmniejszych nawet wątpliwości. Należy bowiem wskazać, że do wypełnienia znamion czynu z § 1 wystarczające jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Oczywista jest przy tym okoliczność, iż oskarżony znajdując się na parkingu podziemnym Centrum Handlowego (...) prowadził pojazd w ruchu lądowym. Należy bowiem wskazać, że „ruch lądowy” jest terminem zakresowo szerszym od „ruchu drogowego”, który obejmuje transport, komunikację i lokomocję. W tym miejscu przytoczyć można postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2008r. w sprawie IV KK 29/08 w którym stwierdzono mianowicie, że „Znamieniem przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. jest m.in. prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości "w ruchu lądowym". Pojęcie "ruchu lądowego" obejmuje swoim zakresem nie tylko drogi publiczne i strefy zamieszkania, ale wszelkie miejsca ogólnie dostępne, na których odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów, a więc również drogi wewnętrzne.” (LexisNexis nr (...) (OSNwSK 2008, poz. 1163).

Powyższe zachowanie oskarżonego wypełnia zatem znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. albowiem zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu znacznie przekraczała granicę stanu nietrzeźwości, która określona jest w art. 115 § 16 k.k. i wynosi 0,25 mg/1dm³. Nie budzi przy tym jakichkolwiek wątpliwości, że badanie sprawnym, posiadającym aktualną legalizację alkometrem przeprowadzone zostało w sposób prawidłowy, a uzyskany wynik jednoznacznie wskazywał, że badany kierowca tj. oskarżony S. P. był nietrzeźwy. Nie ulega przy tym najmniejszej wątpliwości, iż oskarżony S. P. swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 i 4 k.k. co stało się powodem do zmiany opisu czynu i postawionej pierwotnie kwalifikacji prawnej (pouczenie k. 336). Jak wynika bowiem z aktualnej informacji z Krajowego Rejestru Karnego S. P. wyrokami wydanymi przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w W. z dnia 15 maja 2006r. w sprawie o sygn. akt IV K 2183/06 prawomocnym z dniem 31 maja 2006r., oraz z dnia 13 stycznia 2010r. w sprawie o sygn. akt IV K 1342/08 prawomocnym z dniem 27 października 2010r. skazywany był już uprzednio za jazdę w stanie nietrzeźwości, gdzie równocześnie orzekano w stosunku do niego środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. W przedmiotowej sprawie oskarżony pomimo zatem uprzedniego dwukrotnego skazania prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w W. w sprawach IV K 2183/06 oraz IV K 1342/08 za czyny z art. 178a § 1 k.k. ponownie w dniu 12 czerwca 2014 r. prowadził pojazd marki O. (...) o nr rej. (...), gdy w jego organizmie znajdował się alkohol. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał zatem znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.

Okolicznością obciążającą jest uprzednia karalność oskarżonego. Oskarżony S. P. mimo młodego wieku, był już bowiem wielokrotnie karany w tym, co istotne dla przedmiotowej sprawy dwukrotnie za przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (karta karna – k. 152 - 154). Powyższe okoliczności rzutują zatem na osobę oskarżonego i prowadzony przez niego dotychczasowy tryb życia. Oskarżony poruszał się w tym stanie po parkingu podziemnym Centrum Handlowego gdzie o każdej porze w jakiej pracuje Centrum poruszają się pojazdy a także osoby fizyczne. Oskarżony swoim zachowaniem stanowił zatem zagrożenie dla ww. osób, tym bardziej, że

poruszał się w godzinach popołudniowych gdzie ruch pojazdów oraz osób na terenie Centrum Handlowego jest wzmożony.

Sąd nie dopatrzyl się w stosunku do oskarżonego szczególnych okoliczności łagodzących. Oskarżony obecnie przebywa w areszcie śledczym, nie ma wyuczonego zawodu, nie miał stałej pracy przed osadzeniem.

Biorąc pod uwagę w/w okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu S. P. za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności. Tak orzeczona kara jest adekwatna zarówno do winy jak i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego i spełni jednocześnie cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Jest także również zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i winna osiągnąć właściwy skutek wychowawczy wobec oskarżonego.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania w stosunku do oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oceniając, że w przedmiotowej sprawie nie zachodził szczególnie wypadek, o którym mowa w art. 69 § 4 k.k. uzasadniający warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec S. P. kary pozbawienia wolności. Należy bowiem wskazać, że oskarżony bez żadnego istotnego powodu zasiadł za kierownicą pojazdu w stanie nietrzeźwości. Co więcej prowadził pojazd w dzień powszedni w miejscu w którym znajdowało się duże skupisko osób chcących sporządzić zakupy w sklepach w tym małych dzieci. Jak duże zagrożenie dla tych osób oskarżony stwarzał swoją obecnością w tym miejscu pokazuje już nie tylko sam wynik alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu ale także sposób jego zachowania opisany przez przesłuchanych w przedmiotowej sprawie świadków. Powyższe powoduje, że oskarżony w żadnym razie nie zasługuje na skorzystanie z takiego dobrodziejstwa. W ocenie Sądu próżno jednocześnie szukać wobec oskarżonego przesłanki pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej. Przemawia za tym nie tylko wysoka szkodliwość społeczna popełnionego czynu ale także stwierdzona w jego organizmie zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, która wynosiła w największym stężeniu 0,57 mg/l, a więc w znacznym stopniu (ponad dwukrotnym) przekraczającym granicę stanu nietrzeźwości, w tym uprzednia karalność za czyny z art. 178a § 1 k.k. jak i jego wielokrotna przeszłość kryminalna przejawiająca się głównie w popełnianiu przestępstw przeciwko mieniu a więc czynów również charakteryzujących się znaczną szkodliwością społeczną. Oskarżony ponownie pomimo skazania za czyny z art. 178a § 1 k.k. zasiadł w stanie nietrzeźwości w pojeździe mechanicznym. Kolejna jazda w stanie nietrzeźwości pomimo prawomocnych skazań za ten czyn pokazuje, że oskarżony za nic ma sobie wyroki sądów, reprezentuje bardzo wysoki stopień demoralizacji i rażące wręcz lekceważenie porządku prawnego, jak również obce są mu zasady jazdy bezpiecznej. Nawet wymierzenie wyroków za czyny z art. 178a § 1 k.k. wraz z nałożonymi środkami karnymi w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych nie odniosły w stosunku do niego spodziewanego rezultatu i oskarżony ponownie znajdował się w stanie nietrzeźwości kierując pojazdem. Pokazuje to, że do oskarżonego w ogóle nie przemówił fakt, że jazda samochodem w takim stanie istotnie zagraża bezpieczeństwu innym uczestnikom biorącym udział w ruchu. Niewątpliwie oskarżony, na co wskazuje jego postawa, absolutnie w dalszym ciągu nie zdaje sobie sprawy jak duże zagrożenie w chwili prowadzenia pojazdu po alkoholu stwarza dla zdrowia i życia innych osób, w tym również dla siebie samego. Alkohol zmniejsza bowiem szybkość reakcji, powoduje błędną ocenę odległości i szybkości, ogranicza pole widzenia, ponadto pogarsza także koordynację, oraz koncentrację. Prowadzenie pojazdu po spożyciu alkoholu nawet na krótkich dystansach, czy bocznych drogach o czym oskarżony powinien wiedzieć, a czego jak pokazuje jego dotychczasowy życiorys nadal nie jest świadomy, nigdy nie jest bezpieczne. Jednocześnie nie można wykluczyć, że zatrzymanie oskarżonego mogło w porę zapobiec dalszemu, tragicznemu w skutkach zdarzeniu. Nie trzeba nikogo przecież przekonywać, że żadna osoba postronna nie może ponosić ujemnych konsekwencji przez kierujących wsiadających do samochodów po spożyciu alkoholu. Reasumując, ponieważ zatem dotychczasowe skazania nie poniosły za sobą rezultatu w postaci powstrzymania się przez oskarżonego od popełnienia kolejnego przestępstwa, w tym od ponownej jazdy w stanie nietrzeźwości, a tym samym życia zgodnego z ustalonym porządkiem prawnym, trudno oczekiwać, by oskarżony pomimo nie wykonania kary w przedmiotowej sprawie nie zasiadł ponownie w pojeździe prowadząc go w stanie nietrzeźwości. Nadto zawieszeniu kary sprzeciwiają się względy sprawiedliwościowe jak i wymogi ochrony społeczeństwa przed tego typu sprawcami. Zdaniem Sądu tylko i wyłącznie przebywanie oskarżonego w Zakładzie Karnym właściwie uzmysłowi mu wagę popełnionego czynu, co winno w końcu doprowadzić w rezultacie do zrozumienia przez niego powagi

sytuacji, a tym samym przejścia przez niego przez prawidłowego procesu resocjalizacji. Niniejsze postępowanie i jego zakończenie w postaci wyroku skazującego z karą bezwzględną pozbawienia wolności winno zatem dodatkowo uświadomić oskarżonemu naganność jego postępowania.

Sąd kierując się ustawą względniejszą na mocy art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Sąd ustalając wysokość obowiązywania tego środka karnego kierował się nie tylko ponad dwukrotnym przekroczeniem stężenia posiadanego w organizmie oskarżonego alkoholu, ale również jego wcześniejszą karalnością i to aż dwukrotną za czyn z art. 178a § 1 k.k. Okres 5 lat jest zatem w realiach niniejszej sprawy absolutnie adekwatny do wagi czynu i postawy oskarżonego, oraz konieczny dla zapewnienia bezpieczeństwa innym uczestnikom biorącym udział w ruchu drogowym. Zdaniem Sądu konieczne jest przynajmniej w takim czasookresie wyeliminowanie oskarżonego od kierowania pojazdami mechanicznymi, albowiem reprezentuje on taki stopień nieodpowiedzialności, że kierowanie przez niego pojazdami poważnie godzi w zdrowie i życie ludzkie, których ochrona jest obowiązkiem organów państwa. Tak orzeczony środek karny zapewni zatem bezpieczeństwo innym uczestnikom biorącym udział w ruchu drogowym, a jednocześnie będzie stanowić istotną dolegliwość dla oskarżonego uświadamiając mu wagę i znaczenie naruszonych przez niego przepisów i w efekcie zapobiegnie popełnieniu ich w przyszłości.

Na podstawie art. 43 § 3 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy do właściwego ze względu na miejsce zameldowania Wydziału Komunikacji w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku. Orzekając zakaz prowadzenia pojazdów, Sąd zobowiązany był do orzeczenia zwrotu dokumentu uprawniającego do ich prowadzenia. Należy jednocześnie wskazać, że oskarżonemu nie odebrano tego dokumentu zaś z akt sprawy nie wynika ponad wszelką wątpliwość, iż uprawnień do prowadzenia pojazdów oskarżony nie posiada. Do czasu zwrotu w/w dokumentu okres obowiązywania zakazu nie biegnie.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. W. kwotę 588 zł oraz należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonemu S. P. z urzędu.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k. Oskarżony jest pozbawiony wolności dlatego też Sąd uznał, że zasadnym jest zwolnienie go od poniesienia przez niego w. w. należności i obciążeń nimi Skarb Państwa.